646/02

Den 27. maj 2002 blev i sag nr. 56.620:

xxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er omfattet af en gruppeinvaliderente i Danica Pension, klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt tab af erhvervsevne.

Selskabet finder, at klagerens erhvervsevne på intet tidspunkt har været nedsat med mindst halvdelen.

Klageren anmeldte den 1/1 2001, at han havde været syg siden efteråret 1999, at han havde måttet opsige sit arbejde som gulvlægger den 1/1 2001, og at han var fratrådt sin stilling samme dato. Af anmeldelsen fremgik samtidig, at klageren var under revalidering til zoneterapeut. Klagerens læge angav i sin lægeattest, at klageren arbejde på nedsat arbejdstid.

Selskabet indhentede sagens lægelige akter samt akterne fra kommunen.

Klagerens læge har i den generelle helbredsattest af 30/5 2000 anført, at klageren arbejder 4 dage om ugen, men at det kniber for ham at klare dette.

Den 17/10 2000 påbegyndte klageren den 1-årige uddannelse til zoneterapeut, og han er bevilget revalideringsydelse fra den 1/1 2001. I et af kommunen udfyldt oplysningsskema dateret 4/1 2001 fremgår bl.a.: "Pgl. er bevilget revalideringsydelse til 1-årig uddannelse til zoneterapeut jf. lov om aktiv socialpolitik §§ 46 og 52. Pgl. har været tilmeldt den 2-årige uddannelse sideløbende med, at han varetog et arbejde som tømrer. Den 1-årige uddannelse startede den 16.10.2000. Pgl. blev overført til den 1-årige uddannelse fra den 05.01.2001. Uddannelsen forventes afsluttet den 15.12.2001. ... Det sidste år har pgl. grundet sin ryglidelse arbejdet på nedsat tid - 30 timer ugentligt. Pgl. angiver selv årsagen til arbejdsophøret med nedslidning. Hans årlige bruttoindtægt var ca. 250.000 kr. Arbejdsgiver har tilbudt pgl. at blive konduktør, men pgl. har afslået dette, da han ikke føler, han den rette psyke til at være mellemleder. ... **Samlet vurdering. ...** Jeg vurderer, at der er gode muligheder for selvforsørgelse efter endt uddannelse, idet pgl. har mulighed for at oparbejde en kundekreds allerede under uddannelsen. Det er et krav fra uddannelsesstedets side, at de studerende under uddannelsesforløbet afprøver den tilegnede teoretiske viden i praksis. Pgl. har allerede oparbejdet en lille kundekreds og har mulighed for nu og efterfølgende at benytte sin hustrus praksis. Hustruen har en større kundekreds og har flere forespørgsler fra kunder, end hun rent tidsmæssigt kan klare. Pgl. har derfor ad denne vej mulighed for at oparbejde en kundekreds. Pgl. virker meget motiveret for at gennemføre uddannelsen. Han har på eget initiativ betalt for den 2-årige uddannelse og har fulgt og klaret forløbet flot. De lægelige oplysninger har været forelagt kommunens lægekonsulent, der vurderer, at jobbet som zoneterapeut er foreneligt med pgl.s dårlige ryg, da der som zoneterapeut er mulighed for skiftende arbejdsstillinger."

I skrivelse af 17/5 2001 til klageren meddelte selskabet, at man ikke fandt hans erhvervsevne nedsat med mindst halvdelen ud over karensperioden.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og har i klageskrivelsen af 2/9 2001 til nævnet bl.a. anført: "Jeg mener ikke det bør komme mig til skade, at jeg i hele år 2000 har arbejdet på nedsat tid og fast løn i stedet for akkord i et forsøg på at blive i jobbet som gulvlægger, samt at jeg nu bliver revalideret til et job jeg kan tilpasse min formåen. Jeg forventer at tage den afsluttende eksamen i zoneterapiuddannelsen i december

2001. Som 50-årig ser jeg ingen anden udvej end at blive selvstændig, da ingen vil ansætte en nyuddannet uden erhvervserfaring med min alder."

I selskabets skrivelse af 24/9 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "E.O.'s [klagerens] erhvervsevne anses for længerevarende at være nedsat til 1/3 eller mindre, respektive mellem 1/2og 1/3, hvis han ikke længere er i stand til at tjene mere end 1/3, respektive 1/2 - bedømt under hensyn til hans nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - af hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt erhvervsdygtige personer af tilsvarende uddannelse og alder. Ved vurderingen af E.O.'s tab af erhvervsevne foretages et skøn over, om han må anses for egnet til omskoling. Hvis E.O. anses for egnet til og i tilfælde af omskoling må forventes at blive i stand til at opretholde den førnævnte indtjening, anses hans erhvervsevne ikke for nedsat til 1/3 eller mindre, respektive mellem 1/2og 1/3. Der tages ikke hensyn til, om E.O. på grundlag af situationen på arbejdsmarkedet er eller efter omskoling vil blive i stand til at få arbejde svarende til sin uddannelse. Som det fremgår af ovennævnte anses E.O.'s erhvervsevne ikke for nedsat, hvis han anses for egnet til en omskoling, der vil kunne give en indtjening, der er større end halvdelen af, hvad der er almindeligt for personer med tilsvarende alder og uddannelse som hans i Storkøbenhavn. E.O. har selv valgt at læse til zoneterapeut vel vidende, at indtjeningen i dette erhverv kan være mindre end det erhverv, han kommer fra eller andre erhverv, som han kunne bestride på trods af sine gener. Hans tidligere arbejdsgiver har blandt andet tilbudt ham at blive konduktør, hvilket han dog har afslået, da han ikke føler, han har den rette psyke til at være mellemleder, men dette viser, at E.O. har andre muligheder end det, han har valgt. Det fremgår endvidere, at hans ægtefælle er selvstændig zoneterapeut med en årlig indtægt på mellem 250.000-300.000 kr., så der kan være større indtjeningsmuligheder end dem, som han oplyser i sit brev af 5. juni 2001. Vi skal dog gøre det klart, at motivation er den bærende kraft for at få en vellykket omskoling eller erhvervsskift, hvorfor det virker fornuftigt, at E.O. læser til zoneterapeut, hvis det er det, han gerne vil, men det medfører ikke, at han er berettiget til præmiefritagelse eller udbetaling ved tab af erhvervsevne. E.O. er i sin klage inde på, at det ikke bør komme ham til skade, at han har været på fast løn og nedsat arbejdstid i hele år 2000. Hertil skal vi oplyse, at en arbejdsuge på 4 dage mod tidligere 5 ikke medfører, at erhvervsevnen er nedsat med mindst halvdelen. Oplysningerne bliver forelagt vores lægekonsulent til vurdering af den generelle erhvervsevne, og den 17. maj 2001

meddeler vi E.O., at han ikke er berettiget til præmiefritagelse og/eller udbetaling fra gruppeinvaliderenteforsikringen, fordi det fremgår af oplysningerne, at han ikke har været sygemeldt i mere end 3 sammenhængende måneder (karensperioden), samt at E.O. er startet revalidering til zoneterapeut. Efter endt revalidering forventes det, at han kan arbejde på normale vilkår. Den 13. juni 2001 modtager vi brev fra E.O., hvor han anfører, at han har haft et løntab ved overgangen til revalidering. Den 9. august 2001 skriver vi til E.O., at da han ikke kan fortsætte i sit hidtidige erhverv og han skal omskoles til zoneterapeut, skal han vurderes efter reglerne ved længerevarende tab af arbejdsevne. E.O. har valgt revalidering til zoneterapeut, som er lavere lønnet end det job, han tidligere havde. Men det er ikke et udtryk for, at han ikke har mulighed/evner til at opnå en højere indtægt med de helbredsgener, han har. Vi kan godt forstå, at han ønsker revalidering til zoneterapeut, idet det er praktisk for ham, når hans ægtefælle allerede har en praksis med flere kunder, end hun kan betjene. Men det betyder ikke, at hans evne til at tjene penge er nedsat til mindst halvdelen. ... Der er ingen tvivl om, at E.O.s erhvervsevne som gulvpålægger er nedsat til 1/3 eller mindre af den fulde erhvervsevne, men det er lige så klart, at hans generelle erhvervsevne ikke er nedsat med mindst halvdelen, idet der findes flere andre erhverv som han kan bestride mere end 1/2 tid."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**§ 4. Dækning ved tab af erhvervsevne. ...** Forsikringsydelsen udbetales, hvis forsikredes erhvervsevne midlertidigt eller længerevarende er nedsat til 1/3 eller mindre af den fulde erhvervsevne. Den halve forsikringsydelse udbetales, hvis forsikredes erhvervsevne midlertidigt eller længerevarende er nedsat til mellem 1/2 og 1/3 af den fulde erhvervsevne. ... **Stk. 2. Midlertidig tab af erhvervsevne.** Ved midlertidig tab af erhvervsevne forstås, at forsikrede alene kan passe sit arbejde i et omfang svarende til 1/2 eller mindre. Hvis forsikrede kan passe sit arbejde i større omfang end 1/2, anses erhvervsevnen ikke for nedsat. ... **Stk. 3. Længerevarende tab af erhvervsevne.** Bliver forsikrede ved med at være sygemeldt, og har forsikredes sygdomstilstand stabiliseret sig i sådant omfang, at hans fremtidige erhvervsevne kan vurderes, foretages en vurdering af, om forsikredes erhvervsevne længerevarende er nedsat til 1/3 eller mindre, respektive til mellem 1/2 og 1/3. ... Forsikredes erhvervsevne anses for længerevarende at være nedsat til 1/3 eller mindre, respektive mellem 1/2 og 1/3, hvis han blivende ikke længere er i stand til at tjene mere end 1/3 , respektive 1/2 - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddan-

nelse og tidligere virksomhed - af hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt erhvervsdygtige personer af tilsvarende uddannelse og alder. Ved vurderingen af forsikredes tab af erhvervsevne foretages et skøn over, om forsikrede må anses for egnet til omskoling. Hvis forsikrede anses for egnet til og i tilfælde af omskoling må forventes at blive i stand til at opretholde den førnævnte indtjening, anses hans erhvervsevne ikke for nedsat til 1/3 eller mindre, respektive mellem 1/2 og 1/3. Der tages ikke hensyn til, om forsikrede på grundlag af situationen på arbejdsmarkedet er eller efter omskoling vil blive i stand til at få arbejde svarende til sin uddannelse. Hvis det vurderes, at forsikrede ikke har mistet sin erhvervsevne i den forstand, der nævnes ovenfor, er forsikrede ikke længere berettiget til at modtage ydelser efter reglerne om midlertidig tab af erhvervsevne."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og finder ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at yde klageren forsikringsdækning som sket.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand